



== Brije trikrat na mesec. ==

**Brivec** stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**  
**Brivca** dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 nvč.



**Nemška brata:** Mutterle schau! Ogrom si dala kar so vprašali; oni si zdaj oblizujejo prste pri avstrijski pogači. — Kaj dobimo pa mi? Če pridejo češki otroci, ti vse pojedò, — zamahni z nožem, saj ne bode nihče vedel koliko si nama dala. —

**Vlada:** Nikar se ne bojita, vama vže prihranim kakor navadno, najboljši kos; samo da mi preveč ne upijeta.

## Politično pismo.

Dragi boter!

Kaj meniš Brivče ali bode kedaj na tem svetu »mir in sprava«; ali sploh bode ta človeški rod še kedaj pameten. — Jaz mislim, da pojde težavno — ker nimamo še nikjer zalogo »pameti« na prodaj. No, Ti bi morda trdil, da ni še obupati, dokler sedé svetovni zidarji v Haagu pri zeleni mizi, ki imajo nalogo postaviti »dom« svetovni spravi.

Ti dobro veš, da pri takem delu, se ne morejo ozirati na majhne domače prepire, kakor so na pr. na Slovenskem osobito pa na Kranjskem med »zmaji in hudiči« kakor jih Ti izvrstno imenuješ; tudi jih ne motijo gnjila jajca, katera nosijo kokoši v hrvaških in srbskih kurnikih. — Vse to slovensko lasanje in ščipanje, dragi moj je zdravo. ker kaže, da je rod čil in pogumen; pa tudi »modercome št f6! —

Pomislí dragec, kaj bi pa delali Slovenci, ako bi ne bilo domačega »ravsa in kavsa«. Ali ni morda naš narod že tako preobložen sámihi dobrot in pravíc: Kmet je obogatel na svoji »suboti«, obrtnik ne vé kam z delom, trgovci pa že posojajo denar Englezem: ergo so prepolni bankovcev. »Vse cvete a sadje so lesnike« bi morda mislil Ti, ki si bil vedno neverni Tomaž.

Dobro veš, da Nemec in Lahov ni več med nami, ki so nas nekđaj »gulili« do kosti, zato smo pa mi bolj »šparovni«.

Poglej samo na Goriško; tam so že tako politično obogатели, da mislijo zidati

celo »novo« Gorico; a ne preblizu »Soče«, ker se je te vode zadnja leta posebno »Sloga« zbalá. Meni je to sicer zadnja briga ali vsekako — morajo vendar tudi goriški poslanci imeti svojo posebno glasilo — »da bodemo saj vedeli kaj žele«. Slovenski volilci so si nekđaj mislili poslance kakor aposteljne iz časa sv. Pavla. — Vsaka vas bi jih rada sprejela in poslušala; pa kaj hočeš to ne gre tako; šlo je iz mode — danes človek, ako ima kaj povedati si ustanovi list in piše v senci svoje misli — ali misli drugih. Tako je tudi pri Vas na Tržaškem. Vaši gospodje poslanci ne hodijo več v deželni zbor ne v mestni svet; zato pa tem marljiveje obiskujejo svoje volilce v zgornji in spodnji okolici, jih podučujejo se žnjimi posvetujejo jih sploh navdušujejo in to je res treba v denšnjih dneh »duhomorne politične soperce.

Dovoli mi, da se zopet vrnem na Goriško. — Tedaj nova »Gorica« je že zagotovljena; zdaj ne manjka družega, kakor da ustanovita se še gosp. Bajt in Mevešček svoje glasilo, ker vendar ne gré, da bi tudi radikalni učiteljski elementi pisali v »poslancev glasilo«. Soča tudi menda ne mara prati njih perila — ergo prav silno potrebujemo še en list, ki bi imel nalogo — delati spravo med Italjani in Slovenci. Pri vas v Trstu imate dnevnik Edinost, sobotnik Novi list, za ženske »Slovenko« za delavce pa »Rdeči prapor« in vrh vsega še Brivca. Kakor vidiš listov je kot listja, a sloge in pozitivnega delovanja pa nam že tako nij treba. — Kedo bode žel pa največji dobiček —:

nih strank ni tukaj. Ravno pretečeni teden se je ustanovilo konsumno društvo, katero ima smoter razveseljevati ljudi obojega spola brez razlike na narodnost. Načelnik mu je ranjki Brezoviški oštir — saj si ga poznal. Ves je še tisti kakor je bil; vesel in dobrovoljen možiček. Čitalnica je že od nekđaj tukaj, notri se nahajajo raznovrstni časopisi, pomislí nahajata, se tam v najlepši slogi »Narod« in »Slovenec«; a vendar so začeli nekateri »pobožni« zabavljati čez Narod, pa se je poglelo, ko je vmes segnil sv. Nazarij. Včeraj je imela biti seja čitalniškega društva, a ker je dotičnik, kateri je imel referat o tem, če se sprejme novo »Prešo« mej nebeške vesti, zbolel, se je ista prenesla. »Brivca« imamo tudi tukaj. Posebno rade ga bero stare farovške kuharice; naročeni smo na 5 iztisov, a dobim ga v roke še le 5 dnij poznoje ko izide. »Edinost« imamo tudi

tiskarne in naročniki. Znamo priti še do tega, da bodemo čitali liste ne samo brezplačno — ampak naročniki dobe še koncem leta nagrado — od bogatih založnikov. Brivče, nikar se ne boj, ti molči in brij dokler imaš še kaj žajfo.

Tvoj stari

Groga Medved.

✂

### Lenuhu.

Guneaj se, guneaj, —  
Lenuh! boš vže zvedel,  
Prazna ti čeva  
Bo pajek zapredel.

Lakotí hudi  
Navajam ti vzroke  
»Ako ne seješ  
Ni žita ne moke«.

Več ne lenari  
Brž primi za delo;  
Glava bo zdrava  
In srce veselo.

••

**Papa:** »Gospod Slabé, Vi obiskujete že par mesecev vsak večer mojo hišo in ostanete tu vedno par — jaz Vas moram vprašati, kaj to provzroča?

**Prestrašeni čestilec:** Ja, — jaz nimam peči doma in se hodim samo gret.

**Papa:** Če se hočete samo greti, pojdite v pekel, moja hči ni ogenj za Vas!

••

## PODLISTEK.

### Pismo iz Olimpa

(piše oče svojemu sinu).

Dragi sin!

Po velikih mukah in vicanju smo srečno prišli v nebeško kraljestvo, ali da govorim s Homerjem — v Olimp. Saj veš, da je že dolgo časa od takrat, ko sem zapustil ta »sfrdirbani« svet, a še le danes sem mogel občudovati nebeško krasoto. Nebesa niso taka, kakor jih je opisoval naš ranjki župnik — čudno da njega nikjer v Olimpu ne srečam — a vendar Ti jih jaz opisati ne smem, ker gre vsako pismo v kontrolo. O nebeški krasoti Olimpa pa zemljani ne smejo vedeti.

Rad bi pa Ti kot soeijalist, seveda v širšem pomenu besede zvedel, kako je tukaj. Zabave imamo vedno dosti; politič-

tukaj in še celo obojno izdanje: Kakor vidim, se razmere tam pri Vas niso nič poboljšale, še celo poojstrile so se. In pa to me je najbolj užalostilo, da toliko let moledovane slovensko šole še sedaj ni v Trstu. Oh ti neumni zakajeni svet! Jaz mislim, da taki državniki, ki narodu ne dajo kar je narodnega, ne bodo videli nebeškega kraljevstva. Saj še jaz, ki sem živel tako pošteno in ki sem učinil samo en velik greh — za tistega ve že Balantova Mreta, tista stara, ki osebenkuje za vasjo — sem še le po dolgih mukah prišel sem.

Brali smo tudi o tistih neumnih deželnih zborih v Istri in v Trstu. No ta je pa res lepa.

Še sam Bog Oče je zmajal z glavo, ko mu je sv. Janez bral te komedije. Najbolj zanimivo za te razmere je pa to, da se je sam sv. Just, katerega, kakor veš,

## Pogovor med Špeletom in Brivcem.

**Špele:** Naznanjam Ti, da so se oni barokovljanski klesarji, katerim je bila namenjena britev in škarje v zadnji številki tvojega lista, močno jezili.

**Brivec:** Zakaj pa so se jezili?

**Špele:** Rekli so namreč, da so po nedolžnem prišli v tvoje grozne roke, ker oni niso ničesar tirjali za ono podarvano mizo od odbora »Narodnega doma«.

**Brivec:** Kako pa, da si mi tako napačno poročal o tem?

**Špele:** Veš, meni je pravil o tem nekdo, ki je menda velik sovražnik onih klesarjev. Jaz, misleč, da mi govori resnice naznanil sem to tebi. Mislim pa, da bo zdaj zopet vse dobro, in da se bo njihova jeza potolažila, ako prekličem ono laž pri tebi in pri vseh onih, ki so morebiti čitali moj pogovor s Teboj v zadnji številki. Brivec. Nikdar nočem več takih in enakih vesti spravljati med svet, ako ne bom do cela prepričan o njihovi resničnosti.

**Brivec:** Tako je, popravljena naj bode ona laž in pazi, da mi ne prideš več z lažmi pred obraz, drugače Tebe prav pošteno obrijem, da Ti bodo brke še manje rastle kakor rasti in da boš pri tem delu potočil še kako krvavo solzo, ker Ti pa ne bo posebno prijetno.

**Špele:** No, no, rajše bom potrpel jaz, kakor da ima trpeti kdo drugi po nedolžnem Z Bogom, pa brez zamere!

### Jagodigodigoda.

častijo Tržačani kot svojega patrona, izrazil bravši dogodke v Tržaški mestni hiši: »Oh ubogi ničle! Ti majhni Italijani!« Če se njih zaščitnik izražuje tako o njih mislim, da jih ni dosti prida.

Kakor vidiš, je nam vse znano, kaj se doli na svetu godi. Če bode tako šlo, kakor sedaj, se bode nebeškemu Očetu tudi enkrvt zadosti zdelo.

Jaz moram končati, kajti ura me kliče, imamo namreč zabaven večer »pri treh slovanskih lipah«.

Pozdravi mater in ji zabiči, da se naj nikar v drugo ne moži; Tebe bo že ubogala. Za Brnežovem Froncom je gledala rada, preden sva se midva vzela. Take neumnoati ji izbij si glave, pa se Ti raji oženi.

Kadar bo prilika Ti pišem kaj več.

Podravljen od

Tvojega očeta  
**Silvestra.**

## Rekrut.

(Zložil Josip Anton).

Ko spomlad prihaja,  
Se svet veseli,  
Le fantam tak težko  
Pri srečju se zdi.

Ko ptički pojejo  
Veselo že vam,  
Beriči nesejo  
Že »cegelee« nam.

Podoba pa gori  
Naslikana je,  
In orlova glava  
Pove kaj to je.

Ko pridem k pregledu,  
Če bodem zakaj,  
Pa pravi mi doktor:  
Okrenem se naj.

Ko kažem mu hrbet,  
Že vpije na glas,  
Da nosil bom puško  
Še kakor za špas.

Opravim se hitro,  
Zaviskam na glas;  
Domu grem pogledat  
Za kratek še čas.

Kar hitro preteče  
Šest mesecev preč;  
In pride oktober  
Doma me ni več.

Zdaj pridem v Ljubano  
V kosarno grem spat  
Soldat mi star reče:  
Marš zgodaj vstat.

Povedal bom tukaj  
Vse to še naprej,  
Kdor bil pri vojakih  
Vse to ve že zdej.

In drugi dan prav'jo  
Preoblecite ga.  
Raztrgane hlače  
So dobre za nj'ga.

Z vsakim začnejo  
Gerdo zdaj ravnat,  
Po noči pa mora  
Obleko krpát.

(Dalje prihodnjič).



## Lesnike.

Prijateljstvo ima dolžnosti: ljubezen pa same pravice.

V veri in ljubezni verujemo najraje to, kar upamo.

Ljubosumnje je dokaz ljubezni, še večkrat pa dokaz samoljubja.

Varuj se ženske, katera se smeje vedno in moža, kateri se ne smeje nikoli.

V zakonu je živahnost in prijaznost žene večji zaklad nego demanti in biseri.

Neprisotnost umori ljubezen le tedaj, če ista že pri odhodu boleha.

Vedno govorijo oči prej nego jezik.

Največji goljuf je upanje in vendar se mu človek najraje uda.

Amor je bog, kateri je z čelom v oblacih z nogo v blatu.

**Ireos.**



## Burke slavnih Zabrdžanov.

(Narodno blago; priredil Silvester.)

XXII.

Vsak umen živinorejec ve, da je listje najboljša nastelja domači živini. To so vedeli tudi slavni Zabrdžani. Vsako leto hodili so pridno grabiti listje v gozd, ki se je razprostiral iz doline do vrha precej strmega hriba. Ker so bili pa pri vsakem delu jako brzi in nemudni, niso si vzeli toliko časa iti najprej vrh hriba, ampak začeli so delo brž tam, kjer so najprej dospeli v gozd. Od tamkaj grabili so naprej, toraj z doline v hrib. Da je bilo to delo težavno, je lahko umeti. Ko so zgrabili listje na vrh, znosili so ga v vrečah v dolino in ga zapeljali domu.

Neke jeseni dovršili so ta opravke ravno tako daleč, da so še nekateri grabili, ko so mislili drugi listje že v vreče devati, kar pride po vrhu hriba tujec in začne začuden opazovati nerodno njihovo početje. Se smehom začne jih opozarjati, da bi bilo delo veliko lažje, če bi grabili listje navzdol in ga takoj na vozu zapeljali domu.

Reči moramo, da Zabrdžani niso bili trdih glav in so si vsak zlat nauk, posebno če je prišel iz ust tujega človeka, dobro zapomnili in se brž po njem ravnali. Tudi zdaj so takoj uvideli korist takega grabenja in so se takoj hoteli prepričati o njegovem uspehu. Ker pa niso imeli več kaj grabiti, ukrenejo nadarjene glavice tako, da se mora vso že nagrabljeno listje — še enkrat raztrositi in potem navzdol pograbit.

Ko so delo skončali, so dejali: »Bolje je že šlo, bolje! A bilo je veliko dela! No — pa saj je vsak začetek težak. Bode že drugo leto bolje!«

In imeli so, kakor vsikdar, tudi to pot prav.



**Kaj, ali nič!**

Narodno eimanje  
Repa je mehka;  
Jed ni zabeljena  
Vedno preplehka.

**Ogenj v vojašnici.**

Meseca maja ko so bili rezervni vojaki nastanjeni na Marčnem Trgu v Trstu se je dogodila sledeča:

Dne 10.-ga maja v noči okolu 11. ure začne kričati v spanju neki Furlan: fogo, fogo!

Drugi vojaki so se zbudili na to kričanje misleč, — da gori v gornem nastropju.

Hitro pograbilsi vsak svoje reči in halò dolì po stopnicah. To vam je bil ropot in kričanje, da so se tudi v tretjem nastropju zbudili, ter privreli dol. Gnječa, kričanje, — vsak je hotel prvi biti na prostem.

Ko pridejo na ulico, vidijo da ni nič posebnega. Prestrašeni so bili pa tako, da smem reči; imeli so sree v žepu.

Eden iz Cerknice se je tožil: «Komaj sem doli »prilajzù«. Tolminca sem tudi slišal ko je pripovedoval svojemu tovarišu: »Kaj tacega pa nisem še nikoli »bided«. En Triestin je zeval od strahu, mislil sem da bo luno požrl. Bil je tudi še drugi Ribnčan; ki pa ni bil nič v strahu ter nas potolažil: »Saj sam znov, da brez »feüeralarma« nas ne »būjo püstli«. —

Jaz pa ko sem videl to babilonsko zmešnjavo sem jo zagnal v veseli: ha - ha - ha!

Skuk.

**Najbolja.**

Moj očka so djali:  
Oženim naj se,  
In zdaj preišljujem,  
Bi vbogal al ne?

Na levo, na desno,  
In križem svetá  
Skrbno se oziram, —  
Dovelj je blagá.

Velike ne maram,  
Zapodil bi jo,  
Bojim se, da nosil  
Bi lojtro zanjo.

Premajhne ne maram  
Če tud ima građ,  
Ko bi jo poljubil,  
Bi zlomil si vrat.

Debele ne maram,  
Je polna masti,  
Še goska pretolsta  
Mi nič ne diši.

Pretenke ne maram,  
Ta je le za post;  
Če treba polena,  
Grem sekati ga v gozd.

Bogate ne maram,  
Če nima možgan;  
Saj kruha ne stradám  
In tudi nisem eigan.

Prevboge ne maram,  
Brez evenka ni nič;  
Ž njo bi se le jokál,  
Sam lahko pojem ko tič.

Prestare ne maram,  
Ker kača je kač;  
Se nečem znebiti  
Prezgodaj še hlač.

Premlade ne maram,  
Je huđe krvi,  
In kar posušila  
Bi moje kosti.

Pregrde ne maram,  
Ker zame le ni,  
Le srečem je, kdor se  
Rožičkov boji.

Učene ne maram,  
Narhujši je zlod,  
Ker jaz bi bil hlapec  
Pa ona gospod.

Neumne ne maram,  
Ker meni gorje,  
Če prazna ji slama  
Le raste z glave.

Nemškute pa narmenj,  
Ker Slave sem sin,  
Slovenem ne manjka  
Slovenskih deklin.

Najbolj je: nobena!  
Pa kaj bi več pel,  
Saj veste, da tiček  
Se je davno — že vjel.

Sivoj.



**Gospa A.:** Povej mi Dora, bi te ne usmrtilo poročilo, da je tvoj mož z drugo ubežal.

**Gospa B.:** (mirno) Mogoče, včasih veliko veselje tudi umori.

**Pozor!**

Upeljali smo pred krèmo pri »Stricovi Špeli št. 13.« nam preljubljene ponočne vaje »Ultra nemčurskih Šlukov« sicer blede krvi a èrne duše!

Za sedaj sodelujejo svetovnoznane osebe: Jörgel Vik. Thor, pokvarjen fotografski pomagač, ob enem postopač in skupajganjač vitezov »Barabov«; solo-tuli vec, bobnar na ištument s strunami. Žre Slovence z veliko žlico (akoravno njegov očka krpa Slovenem eunje).

Hans Pasjek, fotografski »Piccolo«, koji goni velikanskega psa, ki ima »nemčursko marko« in dela »saltomortale« na nemški vrvi; Haselšek zraven trobi na konjička, ki ima piščalko od zadej. Ob enem je branjevec z raznimi stvarmi, koje dobođe brez posebnega naročila brezplačno.

Imamo tudi »Gašperčka« in M. Eier-ja koja tulita kakor dva divja volka, celo po »Hefenlinderiš — Ungariš«, brez prenehanja, kar v eni sapi; »Špičparkeljna«, ter druge tuleče, plesajoče in plezajoče živali.

Potem pa punce take: Garjeno Žefo, Kajfežovo Komilko, Komarjevo Jelo (ta suho) in druge »Piccollo-punce«. Vse nosijo svetinjo zveličanega Bizmarka.

Vaje se prično redno vsaki večer točno ob 9. uri in trajajo pozno v noč, dokler nas policija ne razkropi. Dan in svitloba škoduje našemu podjetju.

Dnevni red; Hečel-lanje, tulenje, neumetna godba? na ištumente domačega pridelka. Kričanje, vriskanje, eviljenje. — Končno: Die Wacht am Rhein«, »das Lied vom Schwein« in pantomina: Nemšuroki hlev«.

Natančnejši program sledi, ko se dalje izurimo in pridejo novi sodelovalci.

Vstopnina prosta in se prosači po cellem mestu za mnogobrojni obisk.

Dobode se tudi okrepčava: kršeno pivo in vino domačega pridelka (ne ponarejeno iz vinske trte) po najdražji ceni. — Požró se pa sploh Slovenci od glave do repa, brezplačno.

Ljubljena Ana meseca junija 1899.

Začasna upraviteljica:

**Lena Flickschneider.**

pohajalka obrtne šole  
in prodajalka nemčurskih zijał.

**Zgled vleče.**

Še krava zbežlja  
Se tele za njó;  
Če mati reglja,  
Hči isto tako!

niso gozdna drevesa od svoje namere hotele odnehati gre Olka k staremu hrastu — kateri je bil več gozdom za glavarja ali prvaka postavljen — v posvete. Hrast je prijazno sprejel Olko in jej obljubil svojo pomoč. Na plesne veselice dan, ki je prišel tako bliskoma, se vse pripravlja kar je bilo mladega in starega; še celo po gozdu rastoča robida bila je v vsaj svoji krasoti navzoča. Ko pa pride vetrič z napetim mehom, da bi gozdnim drevesom zaigral vstavi ga 14 akacij in 2 glogova trna hipoma ob robu gozda. Tako ni mu bilo mogoče iti naprej, ker po njem bi bilo ako se ni vrnil od koder je prišel, ker akacije in trn zbadajo vsakega kdor se jim vstavlja.

Plesne veselice sicer ni bilo, a župana Olko je prišla zaradi svojega trdosrčnega postopanja huda smola, koja napada le navadno druga drevesa n. pr. češnje in breskve. In ker po mnenju veščakov v sadjoreji ni bila več porabljiva za nadaljne županske odgovornosti se je vboga Olka na svojem deblu pokvarjena od smole ogrnila z kožuhom, da zamore opravljati še nadelje svoje posle. Sadna in gozdna drevesa so pa sklenila, da pri prvi volitvi župana, ne bodo več Olke svojim županom volile. Marveč, da postavijo za to častno službo moža iz svoje srede namreč moža večine.

Lesnika.



## DOPISI.

**Iz piranske okolice.** Velika burja brije po kosmatih piranskih bradah in trebuhih, ker bi si radi svoja kosmata čeva napolnjevali z našimi kmečkimi žuljami. No, da jim ta ne bo vedno veljala, si hočemo že sami priskrbeti dobro »mazilo«. Drugače bi ne nehali praskati našo poterpežljivo kožo z njih ostudnimi ščetinami. —

Dragi moj Brivče! Piran in njega okolica bi bila za te prava mana, ker tukaj je zaslužka na cente; posebno ko bi bril tisto žlahtno kri »puro sangue«. Pridi, in da ne zgrešiš ti jih kar naštejemo tiste bolj debele in bolj kosmate kalabreške velikaše: prvi bi bil šior podesta Pepo, potem Menigo Fratejakomo, Traversini, veliki kmetač Kaštro, Italo Gabrielli in Bartoli in mnogo drugih. —

Vse te imenitne butice mislijo napraviti v Piranu »italjanski governo«, da bo veljal potem njih izrek: »quel che noi ordinemo deve essere«. »Poverazzi« bi vrgel

jim v zobe; ako res želite imeti »governo« smo takoj pripravni Vas poslati po bratih kjožotih v neslano in zmloženo Italijo, tam governajte kakor Vam drago.

**Piranski jež.**

**Iz Vrhnik.** Dragi! Kako vendar, da tako malo zabajaš tukaj na Vrhuik. Mislim, da sedaj se lahko sem oglasiš, ker bi se brez skrbi po železnici pripeljal, da bi malo naše fante (kosec) obril. Ti se pripravijo več kosit, kadar se začne k dežju pripravljati.

Dne 24. t. m. so šli z Vrhniko na »morost« kosit mačji rep. Tako dragi Brivče. Takrat se spravijo sami krojači in opekači, ali žalibog, velika nesreča se jim je prigodila. Gospodarici, kateri so šli kosit, kupila jim je en liter »atkohola«, za popotnico, da bi bolj korajžno zapeli in nabrusili. Ali oblaki videč te navdušene klepače so jeli tako močno solziti, da so jo morali pobrisati še pred začetkom pod prvo lupo. Tamkaj so si zakurili in greli celo noč; proti zornicam so začeli cepati proti domu tako da dva skupaj nista »dam prišla«. Svoje orodje so vrh vsega na poti polomili. Tudi četovodja ni bil nič srečnejši, ker se mu je palca vedno zadirala v zemljo, od hude sile.

Na vse zadnje so bili še srečni; ker je bila ravno nedelja, dajal jim je sv. Pavla zvon znamenje na kateri strani Vrhnika leži. Medved jim grehe ošpič, drugače bi bil lahko marsikdo zašel v Herjul k sveti maši. Tako te prosim dragi Brivče, ako ti je mogoče pridi in jih malo očedi, ker so silno blatni in zamazani da je joj.

**Travnikov sin.**

**Iz Kozjega.** Dolgo Te ni bilo v naše prusko (?) Kozje, »pomusi« vendar enkrat k nam. Saj poznaš tistega, ki smo ga večkrat brili in žajfali. Šmentani Krajgorá je namenal onega Veintrogerja, da bi po vsem Kozjanskem razpredel svojo pajčevino. Tako je zdaj, pribil na svojo »kajžo« tablo z napisom »Pojte pit k bistremu grabnu«. Hudi jeziki pa pravijo, da to je le zato, da bodo Slovenci rajši v slovenski »birehaus« zahajali in krčmarja odirali. Ali Pojeh je fin, natoči Vam vin; če kreda ne plača, pa plača cekin!! — Dragi Brivče predno končam ti pošljem še pozdrav od mlinarjeve Micike; pošlji ji eno razglednico v spomin!

**Iz Dolenje vasi.** Lahko bi prišel tudi k nam, saj si bil že v Senožeah. Kosmatincev imamo dovolj. Toda ne pridi prazen, vzemi hleb kruha seboj, ker tukaj ne dobiš ničesar za pod zob. Orodja ti ni treba razun škarij in brezove metle. Ko prideš

pojdi najprvo v »hotel«. Tu zagledaš največje kosmatine in ne prizanesi nikomur niti hotelirju ne. Glej pa dobro, da te ne prime vertine plesaleev in ječmenopiveev. Ozri se po kosmatinkah, poglej si njih narodno nošo: gotovo bodeš mislil, da si zašel med Indijanke a ne med Slovenke, tako so ti »pisane«. Samo ena bi znala ugnati sedmerobarvno mavrico. Pa tudi kaj rade po drugih oči pasejo, kakor da jim niso zadosti domači.

Ko bi hotel še pošpegati skozi cerkveno ključavnico, bi videl ravno sredi stropa, kar pomanjkuje našim dečvam.



## Zopet dve resnični.

Leta 18. pogodil se je bil podžupan v Martinjaku pri Cerknici z Martinkovem F. in Razdrhom, da bi mu sezidala novo kapelico. Takoj ste pričela delo in ko sta zgotovila, izbuchnil se je od ene strani zid. Ivrstna zidarja bila sta v velikem strahu, hitro podpreta zid, da se kapelica ni podrla.

Razdrh reče Francetu: »Jaz grem po denar, ti ta čas drži stole, da se prej ne podere«. Razdrh hitro stopi do podžupana, pove mu da kapelica je že zgotovljena in da bi imel rad denar.

Podžupan, dobra duša, mu tuko odšteje denar. Razdrh po strastno seže po novcih ter oddide. Ko pride ven zakriči: »Martinek! (seveda ta je že težko držal podporo) ali si dobil denar?! — Razdrh: »Da — kar spusti!«

Martinek je spustil in kapelica se je podrla.



## Letigrami.

**Pariz:** Ako Rotšild reši Dreifusa, ga židje prekličejo za kralja bodočemu izraelskemu kraljestvu.

**Dunaj:** Socijalizem silno napreduje; vsak Poljak, Čeh ali Slovak, ki pride iskat si dela na Dunaj, ga sprejmejo v socialiste za en večer ali dva; — dokler ga policija ne pošlje zopet domu. Dr. Adler in sodrugi pa delajo vsako soboto bilanco koliko pive in vampov jih stane ta komedija. —

**Moskva:** Pri nas je bil nek Bujatti in več avstrijskih trgovcev; so prišli ogledat si barbarsko Rusijo«. Morda Vam povedo kaj so videli in kako jih je pogostil »severni medved«.

**Trst:** Gamberjev organ »Il Lavoro« odpre v kratkem šolo denuncijantov in policijskih agentov, — ker tako neki zahteva napredek tržaških socialistov.

## Prodajalnica jestvin v Barkovljah!

V moji prodajalnici dobi se vsake vrste jedil za naše gospodinjce. V zalogo imam: **sladkor, kavo, riž in fino olje** po **28, 32, 36 nov.**; kakor tudi drugega blaga na izbero. Vse blago zdravo, dobro in po ceni.

Priporočujem se našim barkovljskim, kontoveljskim in drugim družinam.

Udani

**Ivan Čergol**  
trgovec.

## Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imam. — Imate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavaroval, dom in svoje otroke? — Nisem še. — *Nepreviden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok.* To lahko storiš pri zavarovalnem društvu *e. kr. priv. Assicurazioni Generali v Trstu*; družba je ustanovljena že leta 1831. Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima **5.250.000** zal.ž. kapitala. *Varstvena* zaloga je znašala 31. dec. 1896. **66 milijonov 174.000 gld.**

*Asikuracije so znašale:*  
1, v zavarovanju na življenje **189 milijonov 549.000 gld.**

## GOSTILNA

v ulica Conti  
(za Holtom).

Javljam slav. občinstvu, da v moji gostilni dobi vsak mojih gostov dobro **črno istrsko in dalmatinsko, belo vipavsko vino.**

Točim tudi vedno sveže Dreherjevo pivo v sodčkih in buteljkah.

Lačni želodec dobi v kuhinji potrebna jedila. — Iman tudi prostor za kegljanje.

Priporoča se udani

**Mihovil Ribarić.**

## „Slovanski svet“ in „Slavisches Echo“.

Na Dunaju izhajata obadva lista, prvi na slovenskem drugi na nemškem jeziku.

Izdajatelj je gosp. **Fran Podgornik.**

„Slovanski svet“ izhaja 10. in 25. dan v mesecu na 16 straneh in stane za vse leto 4 gld.

„Slavisches Echo“ izhaja 1. 10. in 20. dan v mesecu in stane na leto 5 gld. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nov.

Oba časopisa vestno zasledujeta slovensko gibanje in temeljito razpravljata najvažnejša dnevna politična vprašanja. Noben slovenski politikar ne bi smel biti brez teh listov.

## Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom, edini in prvi sovenski denarni zavod v Trstu  
Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne vloge in obrestuje 4<sup>o</sup>/<sub>o</sub>. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu pripisujejo, da teko obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjžice.

Vloženega je bilo leta	1892 gld.	17.663.76
"	1893 "	38.245.13
"	1894 "	49.741.66
"	1895 "	88.644.52
"	1896 "	125.448.27
"	1897 "	164.907.79
"	1898 "	261.424.45

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3.212.095 10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 6krat prej kakor pri drugih hranilnicah.

## Edino pravi Paglianov sirup

— kri očiščajoč. —

Ni jeden tolikih posnemalec in ponarejevalec Paglianovega sirupa, se ni nikdar upal tajiti, da iznajditelj istega ne bi bil prof. Girolamo Pagliano — ustanovitelj tvrdke v Florencij, že leta 1838 — katera sama poseduje izvorni proces tega izdelka, kateri je prešel po postavnem pravu dedinstva, in je samo ona v položaju ponuditi, kakov tudi ponuja deset tisoč lir vsakemu bi zamogel protestirati proti temu pravu in dokazati nasprotno.

To naj zadostuje, da bodo odjemalci smatrali nespristen vsak drugi, ki ne bi prišel iz edine fabrike prof. Girolamo Pagliano iz Florencije ulica Pandolfini 18. Lastna hiša. Tudi naj se pazi, da vsaka steklenica ali škatljica mora imeti od fabrike depozitirav pečat, ki ima obris v modri barvi privlečen z črnim zategnjenim podpisom.

*Girolamo Pagliano*  
Schutzmarka.

Vsi drugi pečati so ponarejeni.

Usojam si slav. občinstvu naznaniti, da prevzamen in izvršujem točno naročila na

**kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese,**  
**sadje, ribe, vina itd.**

Pošiljatve v omotih po 5 kg. oddajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebuo p. n. gg. hrčmarjem, drežinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. **morske ribe, in rake, sveže sadje, fino olje, itd.**

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike dopošljem radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamoren dajati blagó po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

**ERNEST PEGAN**

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

Nikaka skrivnost

## Nikaka skrivnost

ni več napravljati si vsakdo doma brez vsake priprave in težave izborne likerje (tudi za prodajo), ki stanejo pod polovico cene in sicer se napravijo s pomočjo najboljših ekstratov.

Ekstrakt za napraviti:

5 lit.	Ruskega pelinovca	stane samo	90 kr.
"	Ruma	"	90 "
"	Konjaka	"	95 "
"	Slivovke	"	85 "
"	Alaša	"	75 "
"	Očaka	"	95 "

Franko pošta naročevalca.

Ekstrakte razpošiljam samo proti predplačilu. Zneski se mi dopošljejo tudi lahko v poštnih znamkah ob enem z naročilom. Vsakokrat pridenem navodilo, kako se napravi dotični liker.

Josip Štoka. — Trst.

Nikaka skrivnost

## EDINO PRAVI PALIANOV SIRUP

ki čisti kri

## OPOMIN v interesu lastnega zdravja.

Pravi Paglianov sirup, ki čisti kri, je edino oni iznajden po prof. **Girolamo Pagliano iz Florencije** (ne od Ernesta ali drugih Paglianov. Ernest Pagliano iz Napolja skuša **držnostjo slepariti občinstvo**, češ da je njega sirup pravi. Ali to ni res. Da je Ernestov sirup res njegov to ne tajimo, ali da ni od iznajditelja to trdimo.

Tvoja **Girolamo Pagliano v Florencij**, ponudi **10 tisoč lir** vsakemu, ki bi upal dokazati nasprotno, kar pa Ernest nemore.

Opozorjamo Vas na edino trdiko **Girolama Pagliana v Florencij, Via Pandolfini 18.** Vsaka steklenica ali škatlica nosi položeno marko: — **na svitlo modrem polju — črno in raztegnjeno trdiko Girolamo Pagliano.** (To je glavni znak.) **Zdaj ste razumeli.**

## Domača krojačnica

TRST

ulica S. Maurizio št. 11, II. nadstr.

Podpisani javi slav. občinstvu, da kroji obleke in perilo za gospode po najnovejšem kroju in za vse letne čase po jako primerni ceni. Delo solidno. Na povabilo pride tudi na dom jemati mero in naročila.

Priporočuje se Tržaškim in zunanjim Slovincem udani

Josip Vičič

krojaški mojster.

Domača slovenska gostilna  
FRAN VALETIČ

v ulici Solitario št. 12.

toči dobro, črno in belo

vipavsko, istrsko

in okoličansko vino

Daja se tudi vino na debelo krčmarjem in družinam po znižani ceni. — **Kuhinja je preskrbljena z vsem potrebščinami.**

Postrežba točna. — **Cena primerna.**

Za mnogobrojni obisk se priporoča udani

Fran Valetič, krčmar.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena trdika

E. RIESSNER, v nunski ulici 3,  
(nasproti nunski cerkvi).

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svoje lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščene sveče itd. vse po zmerni ceni.

Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvo tudi svojo tiskarno črk na perilo.

## „SLOVENKA“

Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu dvakrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

Pri moj trdki  
Schivitz & Comp. v Trstu

se dobivajo stroj vsake vrste in potrebščine k istim. Sesalke in brizgalke vsake vrste. Cevi in kovin, kavčuka in platna. Medeni in broneni ventili, pipe itd. Orodje za obrtništvo in kmetijstvo. Vse iz prvih tu- in inozemskih tovarov. Nove posode „Emeri“ in škropilnice proti peronospori svojega izdelka in druge.

Garantiram dobrote vsega blaga.

Cene nizke.

Velika zaloga v ulici Zonta št. 5.

MAT. ŽIVIC, inženir.

Izdelujem tudi načrte za napravo novih tovarov, plinov, vodovodov, cest itd. Moja trdika prevzame tudi izvrševanje istih del.

Franjo Fojkar, posestnik v Stari Loki  
pri Škofji Loki št. 19.  
(Gorenjsko).

Prodaja na drobno in debelo najbolj fino naravno sadjevo **žganje**, dober okusen **brinjevec** kuhan iz najboljših brinjevih jagod. Pijača je zdrava in krepljiva za moške želodce. Oddaja prekupovalcem in družinam po najnižji ceni

Obilo naročbe prosí gornji.

Slovenska gostilna  
„PRI PETELINU“  
v Trstu

sprejme vsakega lačnega in utrujenega gosta ter ga pogosti z jedjo in pijačo, da bo zadovoljen.

Gospodar gostilne

ANTON VODOPIVEC

je preskrbel svojim gostom hladnega, vedno svežega piva, vina belega in črnega vipavskega in butiljkom. Prijazna gospodinja pa Vas postreže z tečnim zajuterkom, kosilom, večerjo.

Da bolj ustrežem svojim cenj. gostom, posebno pa trudnemu popotniku, napravil sem tudi spalnice z mehkiimi in čednimi posteljami, katere oddajam svojim gostom v prenočišče. — Cena je zmerna.

Vse prav čedno zdravo in ceno.

Popotnik, ko prideš v Trst, ozri se na krasno tablo:

„PRI PETELINU“

Ulica Ghega št. 7.

Prodajalnica jestvin  
Vekoslav Pečenko  
ulica Commerciale 11.

Naše slovenske gospodinje, hišne in druge, katere stanujejo v obliži: moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvino za katero si bodi družino: kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Kedor pride enkrat se vrne.

Z obilni obisk se priporoča

udani

Vekoslav Pečenko,

trгоvec.

## Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno *pekarijo*. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: *prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo* s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se *vseh vrst moke* — domače pečivo — sladkarije in *pristno domače maslo*. — Sprejema v peko domači kruh; vse po *nižjih cenah*. Pekarija je v

ulici Stadion št. 20.

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. Priporoča se udani

Jakob Perhave,  
lastnik.